

Krakers van Kunstenaars

Elke Van Campenhout in De Standaard 5/7/2005

Vanaf zijn eerste editie zet Bâtard zich krachtig op de kaart als een festival dat de temperatuur opmeet van een jonge generatie makers die niet binnen de lijntjes kleurt. De theatermakers van vandaag komen niet noodzakelijk uit de reguliere opleidingen, maar even goed uit de dans of de beeldende kunsten.

Eén ding is zeker: deze generatie weet opnieuw dat ze in de wereld staat. Het politieke gehalte van de performances ligt hoog, en de gedrevenheid waarmee deze jonge honden hun plaats bevechten, is tegelijkertijd intelligent en confronterend.

Sandy Williams en Andros Zins-Browne zetten het domein van kunstproductie over op het grondplan van een gevangenis. Het artistieke terrein waartoe zoveel jonge makers de toegangscode willen kraken, komt bovenop een plek te liggen waar je alleen maar uit wilt ontsnappen. De parallel levert verrassend bewegingsmateriaal op: de gechoreografeerde rituelen van de gedetineerden doen de toeschouwer verdwalen ergens tussen gedwongen discipline en artistieke vrijheid.